

Teksten

Tra le fiamme

Tra le fiamme tu scherzi per gioco,
o mio core, per farti felice,
e t'inganna una vaga beltà.
Cadon mille farfalle nel foco,
e si trova una sola fenice
che risorge se a morte sen va.

Dedalo già le fortunate penne
tessea con mano ardita,
e con tenera cera
piuma a piuma aggiungeva.
Icaro, il fanciulletto,
sovente confondea
l'ingegnoso lavoro.
Ah, così mai trattato non avesse
e cera e piume.
Per chi non nacque augello
il volare è portento,
il cadere è costume.

Pien di nuovo e bel diletto
sciolse l'ali il giovinetto,
e con l'aure già scherzando.
Ma del volo si gradito
troppo ardito l'onda ancor
va mormorando.

Sì, sì, purtroppo è vero:
nel temerario volo
molti gli Icarì son, Dedalo un solo.

Voli per l'aria
chi può volare,
scorra veloce
la terra il mare.
Parta, ritorni,
né fermi il pie.
Voli ancor l'uomo,
ma coi pensieri,
che delle piume
ben più leggeri
e più sublimi
il Ciel gli diede.

L'uomo, che nacque per salire al Cielo,
ferma il pensier nel suolo,
e poi dispone il volo
con ali che si finge e in sé non ha.

Tra le fiamme...

In de vlammen speel je zorgeloos, o
mijn hart, om je gelukkig te maken, en
een wispelturige schoonheid misleidt
je. Duizend vlinders vallen in het vuur,
en slechts één feniks herrijst vanuit
de dood.

Daedalus weefde ooit
de gelukkige veren met sluwe hand,
en voegde met zachte was
veer voor veer toe.
Icarus, het jongetje,
verwisselde vaak
het ingenieuze werk.
Ach, had hij maar nooit
met was en veren gespeeld.
Voor wie niet als vogel is geboren,
is vliegen een wonder,
vallen de gewoonte.

Vol nieuwe en mooie vreugde
spreidde de jongeman zijn vleugels, en
speelde al met de wind. Maar over die
heerlijke vlucht fluistert de lucht nog
steeds, te overmoedig was hij.

Ja, ja, het is helaas waar:
bij roekeloze vluchten zijn er velen
Icarussen, maar slechts één Daedalus.

Laat wie kan vliegen
door de lucht zweven,
laat het land en de zee
snel doorkruist worden.
Laat men vertrekken
en terugkeren,
zonder ooit stil te staan.
Laat ook de mens vliegen,
maar met zijn gedachten
lichteren subliemer
dan veren die de hemel
hem heeft gegeven.

De mens, geboren om naar de hemel te
stijgen, laat zijn gedachten op de
grond, en wil dan vliegen met vleugels
die hij zich in-beeldt, maar niet bezit.

In de vlammen...

Come nembo che fugge col vento

Come nembo che fugge col vento
da te fuggo sdegnato e severo.
Se l'inganno è il mio solo ali-mento
come viver io posso nel vero?

The soft complaining flute

The soft complaining flute
In dying notes discovers
The woes of hopeless lovers,
Whose dirge is whisper'd by the
warbling lute.

Verso, già l'alma col sangue

Verso già l'alma col sangue,
lento palpita il mio cor.
Già la vita manca e langue
per trofeo d'empio rigor.

Da tempeste il legno infranto

Da tempeste il legno infranto,
se poi salvo giunge in porto
non sa più che desiar.

Così il cor tra pene, e pianto,
or che trova il suo conforto
torna l'anima a bear.

Zoals een wolk die met de wind
wegvlucht, vlucht ik van jou, boos en
verbittert. Als bedrog mijn enige
voeding is, hoe kan ik dan in waarheid
leven?

De zacht klagende fluit
onthult in stervende tonen
het verdriet van hopeloze geliefden,
wiens klaagzang wordt gefluisterd
door de snaterende luit.

Nu mijn bloed met mijn ziel wegvloeit,
klopt mijn hart trager.
Het leven zinkt reeds weg en verzwakt,
als trofee van genadeloze wreedheid.

Het hout, geteisterd door de storm, als
het daarna veilig de haven bereikt,
weet niet meer wat het nog te wensen
heeft.

Zo zal mijn hart, na pijn en tranen, nu
het zijn troost heeft gevonden, mijn
ziel weer vreugde brengen.